

Francesc Xavier Hernández. DIRECTOR GENERAL DE RECERCA DE LA GENERALITAT

«Ferem mans i mànigues per substituir els becaris predoctorals per contractats»

El director general de recerca inicia la seva feina amb els objectius d'assolir el 2% del PIB en R+D, garantir condicions laborals dignes als investigadors, donar a conèixer la professió de científic i crear un model de recerca català propi

MARCEL BARRERA

Barcelona

• Quines línies seguirà el pla de recerca, el desenvolupament i la innovació que s'elabora per al període 2005-2008?

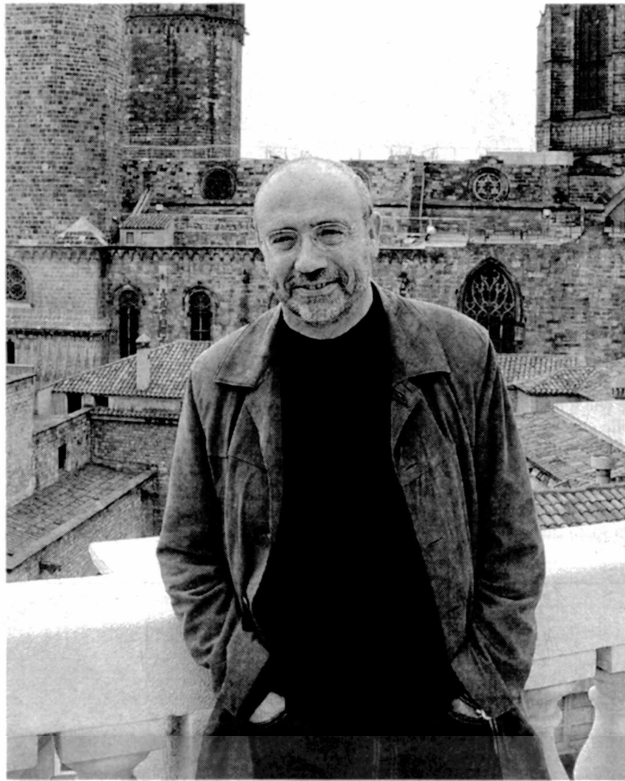
—«Assolir el 2% del PIB en recerca i acompanyar-lo d'un pla de difusió i divulgació a la ciència similar al que s'està desenvolupant a França. Aquest pla tindrà la voluntat d'incidir de manera directa en l'opinió pública per generar un estat d'opinió favorable i que la gent entengui que la recerca és el nervi de la nació i que els investigadors estan a l'avanguardia de la societat. És molt important, ja que en tant que tinguem una opinió pública sensibilitzada hi haurà més pressió damunt els agents econòmics i polítics que a hores d'ara no tenen assolida de manera suficient una cultura respecte a la importància de la recerca, fonamental per al desenvolupament de la societat. N'és un símptoma que a la sèrie de TV3 *El Cor de la Ciutat*, on et trobes els estereotips de la societat, no aparegui cap científic.»

—«En una xerrada recent vostè va comparar el tractament que les empreses donen a la recerca amb el que Càritas dona als pobres.»

—«En alguns casos és així. Hi ha empreses mitjanes i petites que aposten per la recerca, però de vegades sobta que algunes entitats financeres importants pensin que la seva gran contribució a la recerca és pagar les carpetes per a un congrés. És una situació bastant penosa. No podem competir amb la mà d'obra d'Eslovàquia ni amb Corea del Sud. Hem de ser, doncs, l'avanguardia de la innovació.»

—Quants investigadors necessita Catalunya?

—«Ningú s'ha preocupat de quantificar quines són les necessitats en quant a investigadors i aquesta serà una de les tasques que hem d'afrontar a partir d'ara, amb el dis-

Catedràtic de didàctica i doctor en història

• El nomenament de Francesc Xavier Hernández (Barcelona, 1954) va ser molt ben rebut per amplis sectors de la universitat. Doctor en història contemporània, és també catedràtic de Didàctica de les Ciències Socials de la Universitat de Barcelona i entre els anys 2001 i 2003 va ser el president de la Divisió de Ciències de

l'Educació de la UB. En els seus inicis, va ser el coordinador del projecte històric i museogràfic del Museu d'Història de Catalunya, i en els darrers anys ha treballat en estratègies de recerca, desenvolupament i innovació en el camp de les indústries culturals i de patrimoni. / CARLES FORNAGUERA

seny d'una carrera investigadora que delimiti quants FI o contractats becaris han de començar la carrera i quin és l'òptim tenint en compte la nostra massa crítica productiva. Estem en una situació d'improvisació. No hi ha cap estudi seriós que avaluï les necessitats d'investigadors en funció del nostre teixit productiu.»

—Hi ha una gran preocupació entre aquests col·lectius de joves investigadors pel que pugui passar a partir d'ara. Parlo dels FIS de sanitat, que ara se'ls

acaben les ajudes, els becaris predoctorals... En quina mesura se'ls pot garantir una carrera científica i superar el 2+2 (dos anys de becaris més dos anys de contracte)?

—«Bona part dels científics en formació haurien de trobar la seva ubicació natural dins el que seria el teixit productiu. El sistema català de recerca no pot ni ha d'absorbir tots els professionals. El nostre model ha de buscar una carrera d'investigadors quantificada en funció de les dimensions del país.

Les primeres mesures d'urgència començaran pels graons més baixos. En la mesura que puguem, som partidaris d'eliminar totalment la figura del becar i substituir-la per contractats. Al segle XXI, el becarí és una figura anacrònica. Farem mans i mànigues per minimitzar aquesta figura i que la gent que comenci una carrera investigadora ho pugui fer com una persona amb tots els drets laborals i amb un contracte decent. A l'últim graó tenim l'experiència d'ICREA, que és positiva,

ja que permet establir investigadors de qualitat.»

—Desapareixerà el 2 més 2?

—«En la mesura de les nostres disponibilitats econòmiques, del diàleg que hi hagi amb les universitats i els agents, volem que fins i tot el 2+2 sigui superat pel 0+4.»

—Vostè ja ha avançat

—«Són els nostres socis en aquesta aventura. La nostra estratègia passa per treballar de manera mancomunada amb les universitats i hi haurà pocs centres que no tinguin relació. Els centres de recerca, que hauran d'estar al servei de les universitats, no han de ser mai un instrument per desposseir les universitats

“

RECERCA I EMPRESA

Hi ha entitats financeres importants que pensen que la seva gran contribució a la recerca és pagar les carpetes per a un congrés

NOMBRE D'INVESTIGADORS

És una prioritat avaluar el nombre d'investigadors que necessita Catalunya. Fins ara ningú no ho ha fet

”

que cal una ordenació dels centres de recerca. Com la faran?

—«Hauré de definir un nou model català, una mena de CSIC català que posi ordre en aquest sector. És possible que es reaprofiti el nom d'ICREA (Institut Català de Recerca d'Estudis Avançats) o bé Xarxa Catalana d'Innovació i Recerca.»

—La nova organització implicarà que nous centres de recerca creats recentment desapareguin?

—«El nostre model de recerca partirà de la situació actual, però caldrà que els centres tinguin una tutela més important de la Generalitat i les universitats. Hi haurà una estructura reglada i ordenada que agruparà els diferents centres o instituts de recerca més pròxims a la Generalitat.»

—Quin paper tindran les universitats?

del seu professorat i dels seus recursos, sinó al revés.»

—Quina és la seva posició sobre la recerca militar?

—«No destinarem ni un centim d'euro a cap projecte d'investigació militar i recerca bèl·lica. Potser en algun projecte militar, com el de desactivació de mines, podríem plantejar el finançament. Però seria recerca antimilitar.»

—Jordi Pujol va assegurar fa uns mesos que a Catalunya no es feia recerca amb finalitats militars. M'ho pot confirmar?

—«No puc assegurar que hi hagi empreses catalanes que subministrin la roba de les gorres dels soldats, i que això pugui implicar un determinat procés de recerca tèxtil en un moment donat. La transferència de coneixement de la civil a la militar és una frontera molt tènue.»